نماز هر فرد مسلمان به جماعت، بر نمازی که در خانه و بازار می خواند، بیست و چند درجه برتری دارد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «صَلاةُ الرَّجُلِ في جَمَاعةٍ تُضَعَّفُ عَلَى صَلاتِهِ فِي بَيْتِهِ وفي سُوقِهِ خَمْساً وَعِشْرِينَ ضِعْفَاً، وَذلِكَ: أَنَّهُ إِذَا تَوَضَّأَ، فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ، ثُمَّ خَرَجَ إلى المَسْجِدِ، لا يُخرِجُهُ إلا الصَّلاةُ، لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إلا رُفِعَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَحُطَّ عَنهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، فَإِذَا صَلَّى لَمْ تَزَلِ المَلائِكَةُ تُصَلِّي عَلَيْهِ، مَا دَامَ في مُصَلاَّهُ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيهِ، اللَّهُمَّ اغفِر له، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، وَلا يَزَالُ في صَلاةٍ مَا انْتَظَرَ الصَّلاَةَ»: «نماز هر فرد مسلمان به جماعت، بر نمازی که در خانه و بازار می خواند، بیست و پنج درجه برتری دارد؛ زیرا هرگاه یکی از شما وضوی درست و کاملی بگیرد و به مسجد برود و و انگیزه ای جز نماز، او را بیرون نیاورده باشد، با هر قدمی که برمی دارد، یک درجه بر درجاتش افزود می شود و یکی از گناهانش کم می گردد. و هنگامی که نماز می گزارد، مادامی که در محل نمازش نشسته، ملائکه برای او دعا می کنند و می گویند: یا الله، بر او درود بفرست؛ یا الله، او را بیامرز و ببخش، یا الله، بر او رحم بفرما. و تا زمانی که در انتظار نماز نشسته، گویا در نماز است».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که ثواب و پاداش نماز هر فرد مسلمان به جماعت، تا بیست و پنج درجه بیش از نماز خواندن وی در خانه و بازار به تنهایی می باشد. و اینکه فرمود: «وذلك» اگر مراد از آن فضل نماز جماعت بر نمازی باشد که به تنهایی خوانده می شود، به طور مشخص مقصود «جماعت در مسجد» می باشد. و اینکه فرمود: «أنه» مراد از آن این شأن یا همان فرد مسلمانی است که چون به طور کامل وضو بگیرد و سنت ها و آداب را رعایت کند و سپس به سوی مسجد خارج شود و چیزی جز شرکت در نماز جماعت باعث خروج او نشده باشد – بنابراین در صورتی که چیزی جز نماز او را به مسجد بکشاند یا هدفی همراه نماز باعث خارج شدن وی به سوی مسجد گردد، ثوابی که ذکر می گردد برای او نخواهد بود – هیچ گامی بر نمی دارد مگر اینکه با آن درجه ای بر درجاتش افزوده می شود و گناهی از گناهانش پاک می شود؛ و این در مورد گناهان صغیره ای است که مربوط به حق الله می باشد؛ و چون نماز بخواند مادامی که در مکان نمازش نشسته باشد، همواره ملائکه بر وی درود می فرستند و از خداوند متعال برای او رحمت و طلب مغفرت می خواهند. و احتمال دارد منظور این باشد: مادامی که در محل نمازش - هرچند دراز کشیده - باشد و بی وضو نشود. و مادامی که نمازگزار در انتظار نماز است، گویا در نماز می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3435